
Добро, у кого є господа,
А в тій господі є сестра
Чи мати добрая. Добра,
Добра такого таки зроду
У мене, правда, не було,
А так собі якось жилось.

І довелось колись мені
В чужій далекій стороні
Заплакати, що немає роду,
Нема пристанища, господи!

Ми довго в морі пропадали,
Прийшли в Дар'ю¹, на якор стали.
З Ватаги² письма принесли
І всі тихенько зачитали.
А ми з колегою³ лягли
Та щось такеє розмовляли.
Я думав, де б того добра,
Письмо чи матір, взять на світі.
— А в тебе єсть? — Жена і діти,
І дом, і мати, і сестра!
А письма нема...

*[Друга половина 1848
Косарал]*

1. *Прийшли в Дар'ю...* — тобто в Сирдар'ю, річку, що впадає в Аральське море.

2. *Ватага* — тут: рибальський зимівник. У такому зимівнику розташувалась експедиція для дослідження Аральського моря, у якій брав участь Т. Шевченко.

3. *Амизклегю...* — Існує припущення, що поет мав на увазі старшого фельдшера Аральської описової експедиції О. О. Істоміна, з яким він жив на шхуні в одній каюті.